

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]
nedsættelse vilde dø paa Grund af Mang-
gel paa Midler til at skaffe sig dette Stof.
Det ærede Medlem Fru Elna Munch frem-
hævede stærkt Insulinfabrikkens Fortjeneste.
Jeg er ganske enig med det ærede Medlem
paa dette Punkt. Det ærede Medlem spurgte,
om vi havde forhandlet med Insulinfabri-
ken. Det er ikke længere siden end i Gaar,
at jeg havde en lang venskabelig Forhand-
ling med den videnskabelige Leder af Fa-
brikken, og jeg tror, jeg kan berolige det
ærede Medlem fuldkommen: vi ønsker ikke
ved dette Forslag eller paa anden Maade at
gaa den vigtige Fabrikation paa Insulin-
fabrikken for nær.

Saa spurgte det ærede Medlem, hvor-
ledes man tænkte sig at fordele disse Pro-
dukter. Ja, Planen er overordentlig enkel.
Det drejer sig om en Sygdom, der hedder
perniciøs Anæmi. For at stille Diagnosen
skal der videnskabeligt skoledede Læger til.
Sygdommen er af en meget svær Art,
og Patienterne vil altid paa et Stadium
af deres Sygdom passere Sygehuset. Jeg
tænker mig derfor et Samarbejde mellem
Seruminstittet og alle Landets Syge-
huse, saaledes at hver Gang et Sygehus faar
en Patient med perniciøs Anæmi indlagt,
der skal bruge Leverpræparat, gaar der en
Meddelelse til Seruminstittet. Derved kan
Instittet skaffe sig et fuldkomment Kartotek
over Patienterne, deres Adresser og det
hele, og Patienterne faar saa Meddelelse om,
hvorledes de skal skaffe sig Præparatet di-
rekte fra Seruminstittet.

Dernæst var det ærede Medlem inde
paa Spørgsmaalet om ubemidlede Adgang
til Insulin. Jeg har allerede gjort Rede for,
at vi har faaet Insulinprisen ned fra 5 Kr.
50 Ø. til 3 Kr. 15 Ø., og allerede dette be-
tyder meget for de ubemidlede og for Syge-
kasserne. Vi har gennem Invalideforsik-
ringsraadet faaet etableret den Ordning, at
de Patienter, som paa Grund af Sukkersyge-
trues med Invaliditet, kan paa Invalide-
forsikringens Regning faa den Insulin, som
er nødvendig for at opretholde deres Ar-
bejdsdygtighed. Dette er efter min Mening
ikke blot en god og human Foranstaltning,
men ogsaa en særdeles god Foranstaltning
økonomisk set, idet vi efter Insulinprisens
Nedsættelse kan skaffe Patienterne den til-
strækkelige Insulin for et Beløb, der ligger
langt under, hvad Invalidereenten vilde
andrage.

Det ærede Medlem sluttede med en lille
Ubehagelighed, som jeg ikke synes jeg
fortjener. Det ærede Medlem sagde, at
Gennemførelsen af dette Lovforslag vilde

umuliggøre ethvert privat Initiativ. Dette
er saa fejlagtigt som vel muligt. Enhver
privat Institution, der kan fremstille paa-
lidelige Præparater, vil altid møde Støtte
hos Ministeriet. Lovforslaget tager absolut
ikke Sigte paa i nogen Retning at genere
det private Initiativ eller den private Me-
dicinalfabrikation.

Hedelund: Den højtærede Ministers
sidste Udtalelser om Fordelingen af Læge-
midlerne vil jeg gerne understrege, ikke
mindst paa Grund af de Udtalelser, som blev
fremsat af de forskellige Ordførere. For-
holdet er ganske sikkert det, at hver Gang
der kommer et specifikt Lægemedel frem,
bliver det i nogen Grad misforstaaet af den
store brede Befolkning. Folk forstaaer ikke,
at det drejer sig om et ganske specifikt
Middel overfor en ganske bestemt Sygdom,
men klynger sig til Haabet om, at det
mulig ogsaa kan hjælpe mod beslægtede
Sygdomme. Netop det Leverpræparat, her
er Tale om, viser Rigtigheden heraf. Som
det flere Gange er blevet fremhævet, virker
dette Leverpræparat overfor den aldeles
specifikke Sygdom perniciøs Anæmi, men
store Dele af Befolkningen kan selvfølgelig
ikke skelne mellem de forskellige Blodsyg-
domme, de regner med, at en Blodsygdom
er en Blodsygdom, og nu har de hørt noget
om, at dette Leverpræparat er virksomt, og
saa køber man det ganske kritikløst; hver
Gang et Barn bliver blegt og utilpas, stiller
Moderen Diagnosen: Blegspot, og saa køber
hun Leverpræparatet, men lider Skuffelse,
fordi det ikke hjælper — det hjælper altsaa
kun overfor den ganske specifikke Sygdom.
At det er rigtigt, hvad jeg her siger, frem-
gaar af den Kendsgerning, at Prisen paa
almindelig Lever er steget ganske kolossalt
i det sidste Aar; jeg husker ikke de nøjagtige
Tal, men det er en meget stor Prisforhøjelse,
der er sket.

Hvis Forholdet nu var det, at man
vilde give Seruminstittet disse Præparater
og sige: Værs'god, nu kan I være almindelig
Fordelingsanstalt, og naar Per eller Povl
kommer og beder om et Præparat, saa ud-
leverer I det blot — og der saa i øvrigt ikke
var nogen som helst Kontrol —, saa vilde
jeg være overordentlig betænkelig ved at
gaa med til en saadan Ordning, for saa tror
jeg, man med Rette kunde sige, at Serum-
instittet kom udenfor de Opgaver, det
skal løse. Derfor maa det stærkt under-
streges, hvad den højtærede Minister sagde
til sidst, at der kun er Tale om en Fordeling
fra Seruminstittet til de Mennesker, hvis
Sygdom er blevet bestemt gennem Behand-